

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ।

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ.ਦੁਆ ਜੇ.

ਮੱਖਣ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ: 2081

ਪੰਜਾਬ ਟਰੇਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਕਟ (1940 ਦਾ ਐਕਸ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਡੀ) ਅਤੇ (ਪੀ)—ਚਾਹ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਹਾਤੇ—ਚਾਹ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵਿਕਦੀ ਪਰ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚੁਨ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਅਹਾਤੇ -ਚਾਹੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਜਾਂ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ - ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ - ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ-

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹਾਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹ ਸਟਾਕ ਕਰਨ, ਬ੍ਰਾਂਚ ਆਫਿਸ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਫਤਰ-ਕਮ-ਗੋਡਾਉਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਹ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਟਰੇਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (d) ਅਤੇ (p) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਜਾਂ "ਦੁਕਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਪਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ. ਕਰਮਚਾਰੀ ਐਕਟ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ "ਦੁਕਾਨ" ਅਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ / ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਲੰਬੇ-ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ

ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਸੀ, ਸ਼ਬਦ "ਦੁਕਾਨ" ਅਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਖ਼ਤ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਮੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪਰਿ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚਲੇ ਕਾਨੂੰਨ; ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ, ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਇਸਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ, ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ

ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਵੀ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 1 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 10 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 438 ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 27, ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 1959, ਸ਼੍ਰੀ ਬੇਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 11 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 20.

ਟਰੇਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ।

ਐਨ. ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ ਅਤੇ ਡੀ. ਐਨ. ਅਵਾਸਥੀ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ; ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

I-D. DUA, J.—ਇਹ ਹੁਕਮ 1959 ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨੰ. 208, 209 ਅਤੇ 210 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ/ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਿਆ। ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੋਦਾਮ-ਕਮ-

ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਥਾਨ 1940 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਟਰੇਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਕਟ X ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ" ਜਾਂ "ਦੁਕਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਕਾਨ ਸਹਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਡੀ) ਅਤੇ (ਪੀ) ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਅਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਕਾਨ", ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਵੱਲ ਵੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ, ਇੱਕ ਕੈਨਵੈਸਰ, ਇੱਕ ਚੋਕੀਦਾਰ, ਇੱਕ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਤ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 3, 4, 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਲਿਪਟਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸਟੋਰੇਜ ਡਿਪੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਵੈਨਾਂ ਵਿਚ ਸਟਾਕ ਲੈ ਕੇ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਵਸਤੂਆਂ ਵੇਚਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ, ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਬੁੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕੋਈ ਗਾਹਕ ਡਿਪੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਥੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਲੀਦਾਸ ਧਨਜੀਭਾਈ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੰਬੇ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ (79 ਦਾ 1948) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(27) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਕਾਰੋਬਾਰ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਅਰਥਾਤ, ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ

'ਤੇ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(27) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਦੁਕਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। "ਦੁਕਾਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਹਾਤਾ ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਜਾਂ ਥੋਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਫਤਰ, ਇੱਕ ਸਟੋਰ, ਕਮਰਾ, ਗੋਦਾਮ, ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ, ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਾ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਘਰ, ਥੀਏਟਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ। ਮਹਾਸਭਾ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਮਾਲ ਅਤੇ ਵੇਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਅਹਾਤੇ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੋਸ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹਾ" ਸ਼ਬਦ "ਵੇਚਣ" ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਏਲਡੇਰਾਡੇ ਆਈਸ ਕ੍ਰੀਮ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਹੈਵਰਟ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਣਾ ਦਿੱਤਾ-ਸੰਪਾਦਨ ਕੀਤਾ:-

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਜਗ੍ਹਾ' ਹੋਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।"

ਇਹ ਇਸ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ 1936 ਦੇ ਸ਼ੋਪਜ਼ (ਸੈਂਡਰੀ ਟਰੇਡਿੰਗ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1940 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ X ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਦੁਕਾਨ" ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਡੀਬਲ v- ਰੋਬਿਨਸਨ (2) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ 1951 ਦੇ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਅਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ

ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਦੁਕਾਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚੁਨ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਡੇਅਰੀ ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੈਨਿਸ ਬਨਾਮ ਹਚਿਨਸਨ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੰਨਾ 697 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਵਾਕਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਯਕੀਨਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਸੀ ਜੋ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚੁਨ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਕੇਸ 1912 ਦੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਸ਼ਾਪਸ ਐਕਟ ਅਤੇ 1920 ਦੇ ਸ਼ੋਪਜ਼ (ਅਰਲੀ ਕਲੇਜ਼ਿੰਗ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ- ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਟ੍ਰੇਵੇਥਿਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੈ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਤੀਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਵਾਲੀਅਮ 17, ਪੈਰਾ 23 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਨਾ 18 'ਤੇ ਫੁਟ-ਨੋਟ (o) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾਵਾ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਸੰਧੀ ਬਨਾਮ ਖੈਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਦੁਕਾਨ” ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤਰਖਾਣ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ, ਜੇ. ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀਆਂ

ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਸਿਰਫ਼ "ਦੁਕਾਨ" ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਰਮਾ ਸ਼ੈੱਲ ਆਇਲ ਸਟੋਰੇਜ਼ ਐਂਡ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਂਸੂ ਭੂਸ਼ਣ ਚੈਟਰਜੀ (1) ਦੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 175 ਵਿੱਚ "ਵਪਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਅਤੇ (ਪੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਬਦ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਦੁਕਾਨ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। 1) ਪੰਜਾਬ ਟਰੇਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਕਟ 1940 ਦਾ X, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਫੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਤਾਂ "ਦੁਕਾਨ" ਜਾਂ "ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ" ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਹਾਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਚੂਨ ਜਾਂ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ; ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸਨ। . ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, "ਅਜਿਹੇ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰਾਂ, ਗੋਦਾਮਾਂ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮਾਂ ਨੂੰ "ਅਹਾਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਥੋਕ ਵਪਾਰ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਥੋਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, * ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਸਲ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅਹਾਤਾ ਇਸ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਹੈ। "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਸਰ ਇੱਕ ਦਫਤਰ-ਕਮ-ਡਿਪੋ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਰਡ "ਲਿਪਟਨ ਲਿਮਿਟੇਡ" ਦੇ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਪਟਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚ-ਦਫਤਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ "ਦਫਤਰ" ਹੋਣ ਲਈ, ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਹਾਤਾ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮ ਹੋਣਾ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ- ਇਸ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਹ ਦਾ ਸਟਾਕ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ-ਗੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ। "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ "ਦੁਕਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਅਤੇ "ਦੁਕਾਨ" ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ-

“2(1) (ਡੀ) ‘ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਹਾਤਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-; ਉਹ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਅਹਾਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ,

ਬੀਮਾ, ਸਟਾਕ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ, ਦਲਾਲੀ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਥੀਏਟਰਾਂ, ਸਿਨੇਮਾਘਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ;

(p) 'ਦੁਕਾਨ' ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਹਾਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਚੂਨ ਜਾਂ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ "ਕਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਾਲਕੀਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ), ਖੰਡ 1" ਦੇ ਪੰਨਾ 339 ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ- "ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ" ਅਤੇ "ਸਟ੍ਰਾਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ" ਵਿੱਚ। ਵੈਬਸਟਰ ਦੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ "business" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਉਹ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ, ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ, ਧਿਆਨ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਸਤ, ਜਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ; ਖਰੀਦਣਾ ਅਤੇ ਵੇਚਣਾ।" ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟ੍ਰਾਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਵਪਾਰ" ਦਾ "ਵਪਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਾਲੀਦਾਸ ਧਨਜੀਭਾਈ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਇਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਉਸਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ- ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਮਹਿਜ਼ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ

ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਫਿਲਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਉਸ ਲਈ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ- ਐਲਡੇਰਾਡੋ ਆਈਸ ਕ੍ਰੀਮ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (1), ਸਮਰਸ ਬਨਾਮ- ਰੈਬਰਟਸ (2), ਅਤੇ ਡੀਬਲ ਬਨਾਮ ਰੈਬਿਨਸਨ (3), ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਡੀਬਲ ਬਨਾਮ ਰੈਬਿਨਸਨ (3) ਦੇ ਪੰਨੇ 82 ਅਤੇ 83 'ਤੇ ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾਈ ਜਾਂ ਹੇਅਰ ਡ੍ਰੈਸਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਆ-

"ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (ਜੋ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ। 'ਸ਼ਾਮਲ ਅਰਥ'। ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ: ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਝ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਫ਼ਾ 83 'ਤੇ ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੱਜਾਂ ਨੇ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਬਰਮਾ ਸੈੱਲ ਆਇਲ ਸਟੋਰੇਜ ਐਂਡ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਂਸੂ ਭੂਸ਼ਣ ਚੈਟਰਜੀ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੈਕ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਵਪਾਰ" ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਨਿਰਮਾਣ। ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦਾ 175 ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੀ ਕੇ ਕੇਸਾਵਨ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਸੀ ਕੇ ਬਾਬੂ ਨਾਇਡੂ (2), ਨੂੰ ਵੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਦਾ ਕੋਈ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਪਾਰ, ਕਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ; ਉਹ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਵਿਅਸਤ ਜਾਂ ਵਿਅਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਵਪਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ; ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੇਜ਼ੀ-ਰੇਟੀ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿੱਤਾ; ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ।

ਬਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ. 1940,1 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ X ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ “ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ” ਅਤੇ “ਦੁਕਾਨ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਘੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੋ। ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ; ਕਾਨੂੰਨ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਮੈਨਸਫੀਲਡ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

(ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਦਸਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 33 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈਲ ਦੇਖੋ)। ਉਸੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੇਠਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:-

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅੰਤਰ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਇਸਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ, ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕੱਠੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1948 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪੂਰੇ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ? ਐਕਟ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌੜਾ ਨਹੀਂ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ

ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਓਨੀ ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਦੁਕਾਨ" ਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਹਾਤਾ ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਜਾਂ ਥੋਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਮੁਢਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅੰਤਰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੰਬਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਸਲ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ" ਅਤੇ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਲੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ 'ਤੇ ਸਟੋਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਭ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ. ਮੈਂ ਧਾਰਾ 2(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (o) ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਫਰੈਂਸਮੈਂਟ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਅਤੇ "ਦੁਕਾਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ (o) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। . ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਣਯੋਗ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ (o) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਕਾਨ ਸਹਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ, ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਦੁਕਾਨ" ਅਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਸੀ (ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਮੈਂ "ਦੁਕਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਝੁਕਾਵਾਂਗਾ- ment" ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ.

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ, ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਇਪ ਕੀਤਾ: ਅਰੁਣ ਸ਼ਾਰਦਾ